

Sienna

Dzielnice: Śródmieście

Osiedla: Śródmieście Północne

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od dat i wydarzeń historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1770

Opis

Po obu stronach ciągnęły się łąki, zapewne więc też handlowano tu **sianem**.

Ciekawostki

Powstała jako droga narolna dzieląc włóki szpitala św. Ducha i Wessłów, potem sióstr św. Kazimierza. Jako ulica w 1767 roku została wytyczona dzięki geometrze Deutchowi, prowadziła wówczas ku wsi Czyste. W roku 1820 została przedłużona do Żelaznej, a w roku 1862 do Towarowej. W 1770 roku otrzymała dzisiejszą nazwę. Dziesięć lat później zabudowę stanowiło 10 drewnianych domów i dworców, 2 domy murowane i cegielnia. W tym miejscu w 1879 roku założono targowisko, zwane pl. Witkowski, które w latach 1922-39 zwało się pl. Kazimierza Wielkiego. W poł. XIX w. stało tu już 12 domów murowanych i kamienic, 22 domy drewniane. W pobliżu ul. Złotej i Twardej stała cegielnia z gliniankami. W latach 1870-1914 ulica została zabudowana kamienicami żydowskimi, choć za ul. Sosnową były już tylko parkany, zarośla i bardzo rzadkie latarnie gazowe: niewiele osób miało odwagę się tu zapuszczać, szczególnie wieczorem. W biednych czynszówkach mieszkali głównie ubodzy rzemieślnicy. Porządniejsze sklepy działały między ul. Wielką a ul. Marszałkowską. W 1908 roku zbudowano tu hale targowe w stylu zmodernizowanego gotyku i romanizmu z elementami secesji, ale po wojnie je rozebrano. W roku 1928 ulicę uregulowano, zrobiono porządek z byle jak ustawionymi parkanami. W 1940 roku na znacznym odcinku swojej długości włączona w granice getta warszawskiego. Po wojnie bieg ulicy przecięto Domem Słowa Polskiego.

Stan obecny:

OBSZAR ZAJĘTY OBECNIE PRZEZ PKiN:

~ Nr 5\7: Kamienica. Powstała na pocz. XX w. wg proj. L. Panczakiewicza.

~ Nr 15: Wytwórnia Armatur i Motorów Mateckiego, Rosmana i Schoenfelda. W 1900 zaczęto

produkcję armatur do kotłów, silników do 80KM napędzanych spirytusem lub ropą. Później fabryka wyniosła się za miasto, dając początek firmie Ursus. Już w 1905 roku wytworzono 500 sztuk motorów.

~ Nr 16: Gmach Towarzystwa Wzajemnej Pomocy Pracowników Handlowych Chrześcijan. Powstał w latach 1912-4 wg proj. T. Wiśniewskiego, nadzorowany przez A. Nieniewskiego. W 1941 roku przeniesiono tu Dom Sierot Janusza Korczaka i stąd (wejściem od Śliskiej 9) ruszył on z dziećmi do Trebłinki.

~ Nr 18: Związek Zawodowy Budowlanych. Mieścił się tu przed wojną.

~ Nr 32: Kamienica powstała ok. 1914 roku wg proj. H. Stiefelmana i S. Weissa.

Nr 41: Kamienica.

Tablica pamiątkowa z 2004 roku informująca, że w tym budynku, jak również pod numerami 43 i 45 podczas Powstania Warszawskiego miało swoją siedzibę dowództwo Zgrupowania AK "Chrobry II".

Nr 43: Kamienica powstała ok. 1914 roku wg proj. H. Stiefelmana i S. Weissa.

Nr 45: Kamienica. Powstała wg proj. Józefa Napoleona Czerwińskiego. Na fasadzie umieszczono bawiące się dzieci, a w bramie zachowały się ceramiczne kafle ozdobione żaglowcami. W czasie Powstania Warszawskiego

mieściło się tu dowództwo Zgrupowania AK "Chrobry II".

Kapliczka. Mieści się w podwórku, na ścianie. Za szybą Matka Boska z Dzieciątkiem.

Nr 49: Dom Pod Okrętami. Zwany tak przez morskie elementy wystroju.

Nr 55: Kamienica. Powstała w latach 1937-8 wg proj. Jerzego Gelbarda i Romana Sigalina w stylu modernistycznym. Podczas wojny prawie nie uszkodzona.

Punkt Informacji Turystycznej i Kulturalnej.

Nr 57: Kamienica. Powstała w latach 1937-8 wg proj. Jerzego Gelbarda i Romana Sigalina. Docieplona w latach `90 straciło swe modernistyczne zdobienia.

między nr 55 a 57: Mur getta. Jedyne zachowane kawałki muru (w dwóch fragmentach) getta żydowskiego o wysokości 3 metrów (reszta została rozebrana w drugiej połowie lat `70). Umieszczona jest na nim tablica pamiątkowa i nisza na świece, które stawiają tam pielgrzymi z Izraela i USA. Brakujące cegły znalazły się United States Holocaust Museum w Waszyngtonie. Obiekt wpisany jest na listę zabytków, widnieją na nim również dwie tablice pamiątkowe.

Nr 60: Szpital im. Dzieci Warszawy. Powstał w 1878 roku jako szpital Majera i Chaji Bersohnów oraz Pauliny i Salomona Baumanów, gdzie pracował Janusz Korczak. Budynek powstał wg proj. Artura Goebła. Aż do 1939 roku był to szpital dla dzieci żydowskich, początkowo niewielki, tylko na 27 łóżek, ale został powiększony na pocz. XX w. W 1923 roku szpital przejęło TPD i budynek przebudowano wg proj. Henryka Stiefelmana. Do 1930 roku powstał nowoczesny szpital. Działał on nawet podczas gdy znalazł się na terenie getta i w roku 1944 przeniesiono tu z ul. Litewskiej Klinikę Dziecięcą. Po wojnie mieścił się tu Centralny Komitet Żydów w Polsce, a od 1952 roku znów jest tu Szpital Wojewódzki im. Dzieci Warszawy.

Tablica ku pamięci dr Anny Braude-Hellerowej, dyrektorki szpitala do 1942 roku, która nie opuściła pacjentów do samego końca.

Nr 64: Sienna Center. Powstał w 1999 roku wg proj. Ewy Kaźmierczak-Markiewicz i Tomasza Markiewicza.

Nr 68\70: Kościół Zielonoświątkowy w Polsce. W 1953 roku zbor wszedł w skład Kościoła Ewangelicznego w Polsce, z USA zaadaptowali go tu Alfreda i Wiktor Pręgowscy. Budynek powstał w 1989 roku wg proj. Waldemara Siwka.

Nr 91: w 1884 roku Maria Bohuszewiczówna założyła tu nielegalną drukarnię Komitetu Centralnego I "Proletariatu".

Dom Studenta.

Prezydium Naczelnej Rady Kościoła Zielonoświątkowego w Polsce. Zgromadzenie liczy w Warszawie ok. 300 osób.

Osiedle Żłota. Bloki 10-piętrowe powstałe w roku 1962.

Bloki osiedla Emilia. Powstały w latach 1961-1967 wg proj. Stanisława Jankowskiego, Anny Koseckiej, Lecha Robaczyńskiego, Czesława Wegnera.

Bloki osiedla Miedziana. Powstały w latach 1963-1967 wg proj. Andrzeja Milewskiego i Zygmunta Stepińskiego. Jest to kilka bloków 10- i 12-piętrowych między Miedzianą a Żelazną.

Bloki osiedla Pańska. Powstały w latach 1965-1969 wg proj. Jana Zdanowicza. 12-piętrowe bloki. Koło Pańskiej.

Bloki osiedla Złota. Powstały w latach 1959-1963 wg proj. Stanisława Bieńkuńskiego.

Data nadania nazwy: 1770 rok
